

σχέδιον ὑποβλήθη ἐν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τοῦ Βερολίνου ἐνεκρίθη, καὶ τριμελὴς ἐπιτροπὴ διωρίσθη, ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ τὴν ἐταιρίαν ἐξ ὀνόματος τῆς δημορχίας διὰ τὰ περαιτέρω.

Κατὰ τοὺς ἀπογραφικοὺς καταλόγους τῶν διευθύνσεων τῶν διαφόρων ταχυδρομείων τῆς Εὐρώπης, ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων γραμματίων, ἐπιστολῶν καὶ ἐντύπων χαρτίων, τῶν ἀποσταλέντων ταχυδρομικῶς ἐν ἔτει 1873, ἀνέβη εἰς τὸ ἥδη ὑπέρογκον ποσὸν 3,958,000,000 (τρία δισεκατομμύρια, καὶ ἐννεακόσια πεντήκοντα ὀκτὼ ἑκατομμύρια) ἐν ἔτει δὲ 1878 ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέβη εἰς 5,600,000,000 (πέντε δισεκατομμύρια καὶ ἑξήκοντα ἑκατομμύρια), ἤτοι ἠύξησε κατὰ 41 τοῖς 0/10. Προεκκίζοντας ἀναλόγως προϋοῦσαν τὴν ἐπαύξησιν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρόντος αἰῶνος, εὐρίσκουμεν, ὅτι ἡ ταχυδρομικὴ κίνησις τῆς Εὐρώπης θέλει τότε ὑπερβῆ τὸ ποσὸν τῶν 25 δισεκατομμυρίων ἀποστολῶν.

Τὸ ταχυδρομεῖον ἀπέβη ἄρθρον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ βίου τῶν σημερινῶν ἐθνῶν τόσον σπουδαῖον, ὥστε εἶνε βέβαιον σχεδὸν, ὅτι μετὰ τινὰ, σχετικῶς ὀλίγα, ἔτη θέλει ἀποβῆ ὑπηρεσία ἐκτελοῦσα τὰς ἀποστολάς τόσον εὐθηρὰ, ὥστε ἡ τιμὴ αὐτῶν νὰ εἶνε ἴση σχεδὸν πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιστολῆς ἢ καὶ ὅλων δωρεάν.

Πρὸ πολλοῦ ἦτο ἀπηγορευμένον τὸ κάπνισμα ἐν Βοστώνῃ, τῇ σοβαρᾷ ταύτῃ καὶ κατ' ἐξοχὴν καθαριστικῇ πόλει τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ὁ ἀπαγορευτὸν δὲ τὸ κάπνισμα νόμος οὗτος ὤφειλετο κυρίως εἰς τὰς προσταθείας ἐνὸς ἀσπόνδου ἐχθροῦ τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν καπνιστῶν, τοῦ αἰδεσιμωτάτου Γεωργίου Τράση. Ὁ νόμος οὗτος δὲν ἐφηρμόζετο, ὡς εἶκος, μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος· ἀλλ' οἱ καπνισταὶ ἐφοβοῦντο πάντοτε, καὶ εὐλόγως, διότι ἐγνώριζον, ὅτι κατὰ πᾶν νέφος καπνοῦ, ὅπερ ἤθελον ἐκσπενδονήσαι εἰς τὸν ἀέρα, εἰς ἀτυνομικὸς κλητῆρ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ περιτραχηλίου, καὶ νὰ δημεύσῃ καὶ καπνοσύριγγα καὶ σιγάρον.

Ὁ νόμος οὗτος προεκάλεσε τόσα παράπονα, ὥστε ὁ Κήρυξ τῆς Νέας Ἰόρκης ἀναγγέλλει τὴν προσεχῆ κατάργησιν αὐτοῦ, ὅπερ ἔσται ἀληθὴς θρίαμβος διὰ τοὺς καπνιστὰς τῆς Βοστώνης. Ἀλλὰ ποία ὄμως ἀποτυχία διὰ τὸν αἰδεσιμωτάτον Τράση! Εὐτυχῶς ὄμως δὲν θὰ ὑποφέρῃ αὐτὸς ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου, διότι ὁ σεβασμῶς ἐχθρὸς τοῦ καπνοῦ ἀπεχαιρέτησε πρό τινος τὸ ζῆν, καὶ μετέβη εἰς κόσμον ἄλλον, ἐνθα οὐκ ἔστι καπνιστῆς.

Ἐν Αὐστραλίᾳ, μεταξὺ τῆς 23 καὶ 24 μοίρας πλάτους, εὐρέθη πρὸ ὀλίγου φυτὸν νέον ἔχον ιδιότητας ναρκωτικὰς. Τὸ φύλλον του ἔχει μῆκος 3—4 δακτύλων, τὸ δὲ ἄνθος του εἶνε κωδωνίσκος κηρόχρους μετὰ γραμμὰς ἐρυθρὰς. Τὸν Αὐγουστον τὸ φυτὸν τοῦτο ἀνθεῖ, καὶ τότε οἱ ἐγ-

χώριοι συλλέγουσι τὰ φύλλα του, τὰ ξηραίνουσι διὰ τοῦ ἄτμοῦ, ἀκολούθως τὰ ἐμβάλλουσιν εἰς σάκκους ἐκ καννάβου, καὶ τὰ παραδίδουσιν εἰς τὸ ἐμπόριον. Ὁ οὗτω παραλαβὼν αὐτὰ ἔμπορος τὰ βρέχει, τὰ ἀναμιγνύει μετὰ στάκτην, καὶ τὰ περιτυλίσσει ἐν εἰδῆσι σιγάρων, τὰ ὅποια οἱ ἐγχώριοι συνειθίζουσι νὰ μασσῶσι· τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς μασσήσεως ταύτης, ἐὰν γείνη ὅπως οὐκ ἄφρονος, εἶνε ὅτι ὁ μασσητῆς ἐμπίπτει εἰς ἀναισθησίαν πλήρη.

Εἰς μετριωτέρων δόσιν λαμβανόμενα τὰ φύλλα ταῦτα, ἐπιφέρουσι τόνωσιν ὁμοίαν περιπού πρὸς τὴν τῶν μεθυστικῶν ποτῶν. Ἡ μετρία χρῆσις κατευνάζει τὴν πείναν, καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὰ δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσιν ὀδοιπορικὰς μακροτάτας, χωρὶς μεγάλῃν κόπωσιν καὶ ἀνευ πολλῆς τροφῆς.

Ἡ εἰς τὰς διαφόρους χώρας κατανάλωσις τοῦ ζύθου ἐξετιμῆθη ὡς ἑξῆς :

Ἐν Ῥωσίᾳ ἕκαστος ἐξοδεύει κατ' ἔτος 16 λίτρας ζύθου· ἐν Ἑλβεσίᾳ 31, ἐν Αὐστρίᾳ 45, ἐν Ὁλλανδίᾳ 54, ἐν Πρωσίᾳ 121, ἐν Ἀγγλίᾳ 174, ἐν Βελγίῳ 189, ἐν Βυρτεμβέργῃ 270, ἐν Βυραρίᾳ 370, ἐν Δανιμαρλίᾳ 81.

Ἡ πόσις τοῦ Μονάχου ἐξοδεύει πλεονέκτον ζύθον παρὰ πᾶσαν ἄλλην πόλιν τοῦ κόσμου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, ὅστις συμποσοῦται εἰς 230,000 ψυχὰς, διότι ἐν Μονάχῳ ἀναλογοῦται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον πρόσωπον 684 λίτραι ζύθου.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ·

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ ἰατρὸς κ. Π. Καμπάνης ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ "Ἔρμῃ τὰ ἐπόμενα : Τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἔχει δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐπιδρᾷ κακῶς ἐπὶ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος ὡς ἐμπειρίχον ἄφθονον κόνιν. Πάντες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι διυλιστῆρας εὐρωπαϊκοὺς ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν τιμῆς· ἕνεκα τούτου συμβουλεύω ἐν εἶδος ἀπλοῦ διυλιστῆρος δυναμένου ὑπὸ πάντων νὰ κατασκευασθῆ προχειρῶς καὶ μετὰ μικροτάτην δαπάνην.

Λαμβάνετε ἐν χωνίῳ ἰκανοῦ μεγέθους, πληροῦντε τὸν σωλῆνα τούτου διὰ μικρῶν τεμαχίων ἀνθράκων, κατ' ἀρχὰς μεγαλητέρων κατόπιν μικροτέρων· ἀφοῦ ταῦτα πληρώσωσι τὰ τρία τέταρτα τοῦ σωλήνος τὸ λοιπὸν πρὸς τὸ ἄνω μέρος τὸ πωμάζετε δι' ἐνὸς τεμαχίου σπόγγου καλῆς ποιότητος καὶ καθαροῦ οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ χυνόμενον ὑπεράνω τοῦ πώματος εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ χωνίου νὰ ἐξυκολουθῆ νὰ βῆ στήγην ἐκ τοῦ κατωτέρου μέρους αὐτοῦ.

Οὕτως ἐν διαστήματι ὀλίγων ὡρῶν ἔχετε τὸ πρὸς πόσιν ὕδωρ τῆς ὅλης ἡμέρας διαυγέστατον καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης ζένης οὐσίας.

μᾶς ὑπόσχεται· ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ ἄπειροι ἐλπίδες συγκεντρῶνται, καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίδα τὴν νεότητα ἀπεκάλεσαν καὶ τὴν ἐλπίδα διὰ τῆς νεότητος ἐπροσωποποίησαν.

Ἄλλὰ τὸ ἔαρ τοῦτο, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον εὐάρεστον, τοσοῦτον τερπνὸν καὶ ὠραῖον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν παρουσιάζεται, θέλει διέλθει ἄρα γε μέχρι τέλους τοιοῦτον, ἢ μήπως τὸ ψῦχος, ἢ ὑγρασία, ὁ καύσων καὶ ἡ ξηρασία καταστήσωσιν αὐτὸ ἄγονον, νοσερὸν, ἀποτρόπαιον, θανατηφόρον, πλήρες στεναγμῶν καὶ δακρῶν;

Ἡ δὲ ὠραία ὀπώρα, τὴν ὁποίαν τὸ ὠραῖον τοῦτο ἄνθος ἐν ἑαυτῷ συγκαλύπτει, θέλει ἄρα γε ὠριμάσει ὅπως μίαν ἡμέραν εὐφράνη ἡμᾶς; ἢ μήπως ἄωρος, σεσηπυῖα καὶ σκοληλιόδρωτος καταπέση ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξ ἧς ματαίως ἐξῆλθε;

Ὁ δὲ νέος οὗτος, ὅστις πλήρης ζωῆς καὶ ὑγείας ἐνώπιον ἡμῶν ἐμφανίζεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ γονεῖς φιλόστοργοι καὶ οἰκογένεια πολυάριθμος καὶ κοινωνία ὀλόκληρος πλήρεις συγκινήσεως βλέμματα τρυπερὰ ἀτενίζουσι καὶ τὰς γλυκυτέρας περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας τῶν ἐπ' αὐτοῦ στηρίζουσι, θέλει ἄρα γε πραγματοποιήσει τὰς ἐλπίδας ταύτας; θέλει ἀναφανῆ ἢ βακτηρία τῶν γονέων του; θέλει παρηγορήσει τὸ γῆρας τῶν; θέλει τιμήσει τὸ πατρικόν του ὄνομα; θέλει συντελέσει εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας ἐν τῷ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη καὶ ζῆ, θέλει χύσει βάλσαμον εἰς τὰς πληγὰς τῆς μεγάλης Μητρός του, ὅπως ἴδωμεν ἐπὶ τέλους τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἴλαρὸν καὶ μειδιῶντα τὰ χεῖλη της; ἢ μήπως ἐν τῷ ἐγωϊσμῷ, ἐν τῇ οἰήσει, ἐν τῇ ὀκνηρίᾳ, ἐν τῇ διαφθορᾷ καὶ ἐν τῇ ἀσεβείᾳ του, ἀσεβῆς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ πρὸς τὴν πατρίδα του ἀναφανῆ, καὶ δάκρυ ἀπελπισίας ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γονέων του ἀποσπάσει, καὶ πληγὰς νέας εἰς τὰ στήθη τῆς μεγάλης Μητρός του ἀνοίξει; Ἡ δὲ νεῆκς αὕτη, ἥτις πλήρης χαρίτων παρίσταται ἐνώπιον ἡμῶν, πόσας ἐλπίδας, καὶ ἐλπίδας ὠραίας, δὲν παρέχει εἰς τοὺς πέριξ αὐτῆς! Αὕτη περικοιμούσα ἑαυτὴν οὐχὶ μόνον ἐξωτερικῶς ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῶς, θέλει ἀποκατασταθῆ μίαν ἡμέραν τὸ ὠραιότερον κόσμημα τοῦ πατρικοῦ της οἴκου· αὕτη θέλει εἶσθαι ἐν τῷ οἴκῳ ἢ δεξιὰ χεῖρ τῆς μητρός της, αὕτη θέλει περιβάλψει τοὺς ἀσθενούντας γονεῖς της, αὕτη θέλει φροντίζει περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν της, αὕτη διὰ τῆς σεμνότητος καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς ἀρετῶν της, τὴν σεμνότητά καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀναιδεῖς καὶ κακοήθεις θέλει διδάξει, καὶ ἄξιον ἑαυτῆς σύζυγον θέλει ἐκλέξει, καὶ τὸν σύζυγόν της διὰ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν της εἰς τὴν ἀρετὴν θέλει προσάγει, ἐν παιδείᾳ δὲ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἐκτρέφουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, χρυσοὺς καὶ ὠφελίμους πολίτας εἰς τὴν πατρίδα προσφέρουσα, μεγίστη τῆς κοινωνίας εὐεργετίας τοιοῦτοτρόπως θέλει ἀναδειχθῆ. Ἄλλ' ἄ-

ράγε θέλομεν ἴδει πραγματοποιούμενας τὰς ὠραίας ταύτας ἐλπίδας; Θέλει συναισθανθῆ ἡ νεῆκς αὕτη τὴν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑψηλὴν καὶ ὠραίαν ἀποστολήν της; θέλει ἐννοήσει ὅτι διὰ τοῦ ἠέκου αὐτῆς κάλλους προώρισται ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου νὰ ἐξαράσῃ καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς καὶ τὴν κοινωνίαν ὀλόκληρον; ἢ μήπως νομίσει ἡ δυστυχὴς κόρη ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐγεννήθη ὅπως ὡς ἄλλο ποικιλόχρουν καὶ καλλικέλαδον πτηνὸν τέρπη αὕτη τὰ αἰσθητήρια, καὶ ὅτι διὰ τῆς τέρψεως ταύτης θέλει προπαρασκευάσει εὐτυχῆς τὸ μέλλον της καὶ τὸ μέλλον μας; Ἰδοὺ, φίλτατοι ἀκοραταί, αἱ ὠραῖαι καὶ γλυκαῖαι ἐλπίδες, τὰς ὁποίας ἡ θεὰ τῆς νεότητος γενεᾶ εἰς τὴν ψυχὴν μας, ἰδοὺ ἀπ' ἐτέρου καὶ οἱ δισταγμοί, αἵτινες θλίβουσι τὴν καρδίαν μας. Μὴ μᾶς κακίσετε, φίλτατοι νέοι, διὰ τοὺς δισταγμούς μας αὐτούς. Διστάζομεν καὶ ἀνησυχῶμεν, διότι σὰς ἀγαπῶμεν, διστάζομεν διότι μετὰ τοῦ μέλλοντος ὑμῶν βλέπομεν συνηνωμένον τὸ μέλλον τῆς φίλης πατρίδος, δειλιῶμεν δὲ, διότι δυστυχῶς ἄπειροι κίνδυνοι περικυκλοῦσι τὴν ἡλικίαν σας.

Τοὺς κυριωτέρους τῶν κινδύνων τούτων ἄς μελετήσωμεν καὶ ἄς ὑποδείξωμεν, ὅπως τὰ νεαρὰ σκὰφη τῶν τέκνων μας ἀσφαλῶς διαπλεύσωσι τὸ τερπνὸν μὲν καὶ ὠραῖον ἀλλὰ πλήρες σκοπέλων καὶ ὑφάλων πέλαγος.

Εἰσερχομένη ἡ νεότης κατὰ πρῶτον εἰς τὸ θεῖον αἶμα τοῦ κόσμου, ἐκπλήττεται, συγκινεῖται, καταθέλλεται· τὰ πάντα ἐνώπιον τῶν ἀθῶων ὀφθαλμῶν της ὡς ἀληθεῖς ἀδάμαντες στίβουσι· ἐλπίδες μεγάλας, ἐλπίδες χιμαιρικαὶ καταλαμβάνουσι τὴν ζωρὴν φαντασίαν της. Τὰ φαρμακερὰ ἄνθη τῶν ἡδονῶν τὴν καταθέλλουσι, τῆς φθοροποιᾶς πολυτελείας αἱ ἐπιδείξεις τὴν καθηδύνουσι, ἐπιθυμίαι σφοδραὶ κατακυριεύουσι τὴν καρδίαν της καὶ ἐλεεινῶς πολλάκις τὴν παρασύρουσι. Ἡ πείρα τοῦ κόσμου, ἡ μεγάλη αὕτη διδάσκαλος, δὲν ὠρίμασε, δὲν ἰσχυροποίησεν εἰσέτι τὴν διάνοιαν καὶ ἰδίως τὴν κρίσιν της, τὰ παθήματα καὶ αἱ ἀποτυχίαι τοῦ βίου δὲν ἐδάμασαν τὸν ζωρὴν χαρακτήρα της. Εὐπειστος λοιπὸν, ἄστατος καὶ ὀκνητικὸς, εἰσερχεται εἰς τὸν βίον, οὐδένα δὲ κίνδυνον ἐνώπιόν της διορᾷ, διότι οὐδένα κίνδυνον ἐγνωρίσεν· ἐν τῇ ἀπειρίᾳ της καὶ τῇ νεανικῇ της οἰήσει σπεύδει εἰς τὰς κρίσεις της, εἰς τὰς ἐκλογὰς της ἀπερισκέπτως βαδίζει, περὶ οὐδενὸς ἀμφιβάλλει, οὐδεμίαν δυσκολίαν προβλέπει, σπανίως ἐρευνᾷ καὶ σπανιώτατα συμβουλεύεται, διότι τὰ πάντα γνωρίζει· προσπαθοῦσα δὲ ν' ἀνυψωθῆ ἄνευ δηγοῦ εἰς τὰ ὕψη, ἄτινα καταθέλλουσι τοὺς ἀπείρους ὀφθαλμούς της, ἰδοὺ καταπίπτει καὶ κατασυντρίβεται· πότε μὲν εἰς τὰ βάραθρα τῆς ἀσεβείας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, πότε δὲ εἰς τοὺς κρημνοὺς τῆς ἀπειρίας, τῆς οἰήσεως καὶ τῆς ὀκνηρίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς

τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας διάγουσι, διότι οὐδεὶς ἀπαλάττεται τοῦ φόρου τούτου, καθόσον οὐδεὶς ἀκόπως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐπλάσθη, εἰς οὐδένα δὲ ὁ δίκαιος Πλάστης δὲν ἐχορήγησε τὸ προνόμιον τοῦ νὰ διέλθῃ τὸν βίον αὐτοῦ ἐν ἀργίᾳ καὶ ὀνηρίᾳ, ἀνωφελῆς καὶ ἄχρηστος, ἐπιβλαβῆς καὶ ἐπιζήμιος. Μὴ ἀνεχόμενοι λοιπὸν νὰ κατασταθῶσι βάρη δυσάρεστα καὶ εἰς τοὺς γονεῖς των καὶ εἰς τὴν πατρίδα των, φιλοτίμως καὶ μετὰ ζήλου κοπιῶσι καὶ προπαρασκευάζονται, ὅπως οὐχὶ μόνον διὰ τῆς ἐφημεριδογραφίας καὶ τῶν δημοσίων θέσεων, ἀλλὰ δι' ὅποιουδήποτε ἐντίμου ἔργου ὠφελίμοι κατασταθῶσι, διότι μόνον τὴν ἀργίαν ὡς ἀληθῆ ἀτιμίαν κατὰ τὸν Ἡσίοδον θεωροῦσιν.

Ἄλλ' ὡς προηγουμένως εἶπομεν, οὐχὶ μόνον νέους ἀλλὰ καὶ νεάνιδας ὅλοι εὐχαρίστως γνωρίζομεν, αἵτινες καὶ τοὺς ἀπείρους κινδύνους τῆς νεανικῆς ἡλικίας εὐτυχῶς διέφυγον, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν διὰ τῶν προτερημάτων αὐτῶν καταθέλουσι, παρουσιάζουσαι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας οὐχὶ φθαρτὰ καὶ πρόσκαιρα καὶ μάταια καὶ ἐπικίνδυνα κάλλη, ἀλλὰ τὸ ἀμάραντον, τὸ θεῖον κάλλος τοῦ χριστιανισμοῦ. «La veritable coquetterie doit parer l'ame avant le corps, parceque c'est l'ame qui perfectionne tout, λέγει ὁ Aimé-Martin.

Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐγνώρισε νεάνιδας, οἰκοδομοῦσας κατὰ τὸν σοφὸν Σολομῶντα τοὺς οἶκους αὐτῶν, μηδέποτε ἐν ἀργίᾳ καὶ φλυαρίᾳ καὶ περιεργίᾳ διαγούσας, μηδέποτε τὰ μὴ δέοντα λαλούσας, μηδέποτε τὰ μάταια διωκούσας, ἀλλὰ μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμούσας ἑαυτὰς, κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον;

Τοιαῦται νεάνιδες καθιστῶσαι εὐδαίμονας τοὺς οἶκους καὶ εὐφρόσυνον τὸν βίον καὶ τῶν γονεῶν καὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, ἀναφαίνονται ἄξιαι τῆς ὑψηλῆς καὶ μεγάλης ἀποστολῆς των, ἧτις εἶναι ἡ εὐδαιμονία τῆς οἰκογενείας, ἐκ τῆς εὐδαιμονίας δὲ τῶν οἰκογενειῶν ἀπαρτίζεται καὶ ἡ εὐδαιμονία ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας. Τοιαῦται δὲ νεάνιδες, θησχυροὶ ἀνεκτίμητοι καὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, ἀποδεικνύουν πληρέστατα τὴν ἀλήθειαν τῆς θείας Γραφῆς, καθ' ἣν ἡ γυνὴ, οὕσα τὸ τελευταῖον πλάσμα τοῦ παναγάθου Δημιουργοῦ, εἶναι καὶ τὸ τελειότερον.

[Ἦ ἔπειτα συνέχεται].

ANEF ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

[Μυθιστόρημα Ἐκτορος Μαλὸ βραβευθὲν παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Α. Ρ. Ραγκαβῆ].

Συνέχεια· ἰδί σελ. 535.

Ι'

Ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα οἰκογένεια.

Ὀλίγον ἐκοιμήθην τὴν νύκτα ἐκείνην· καὶ ὁμως ποσάκις κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους δὲν ἐφανταζόμην ὡς στιγμὴν ἀγαλλιᾶσθαι ἐκείνην καθ' ἣν θὰ ἐκοιμώμην πάλιν εἰς τὴν βρερικὴν

κλίνην μου, ὅπου τόσας καλὰς νύκτας εἶχον κοιμηθῆ ἄλλοτε χωρὶς νὰ ἐξυπνῶ, τυλιγμένος εἰς μίαν γωνίαν, καὶ τὰ πεπλώματα εἰς τὴν μύτην μου! Καὶ ποσάκις, ὅταν ἠναγκαζόμην νὰ κοιμῶμαι εἰς τὸ ὑπαιθρον (φεῦ! ποσάκις ἤμιστα αἴθριον!), καὶ ὅταν μ' ἐπάγονε τὸ ψῆχος τῆς νυκτός, καὶ μὲ διεπέρα ὡς τὰ ὄστα ἡ πάχη τῆς πρωίας, δὲν ἐπεθύμουν τὸ καλὸν μου ἐκεῖνο πέπλωμα!

Κατ' ἀρχάς, ἅμα ἔπεσα εἰς τὴν κλίνην, ἀπεκοιμήθην, διότι εἶχον ἀπαυδήσει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν διανυκτέρευσιν τῆς προτεροίας εἰς τὴν φυλακὴν. Ἄλλὰ μετ' ὀλίγον ἐξύπνησα πάλιν αἰφνιδίως, καὶ ἔκτοτε ὁ ὕπνος πλέον δὲν μοι ἐπανῆλθε, διότι μεγάλη ἦτον ἡ ταρχή μου· σχεδὸν ἐπύρεσσον.

Ἡ οἰκογένειά μου!

Ὅτε ὁ ὕπνος μὲ κατέλαβε, τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἐσυλλογιζόμην, καὶ εἰς τὸ ὀλίγον διάστημα καθ' ὃ ἐκοιμήθην, ὠνευρέθην οἰκογένειαν, πατέρα, μητέρα, ἀδελφούς, ἀδελφάς· ἐπ' ὀλίγα λεπτὰ ἔζησα μετ' ἐκείνων οὐς δὲν ἐγνώριζον εἰσέτι, καὶ ἔβλεπον τότε κατὰ πρότον. Περιεργὸν πρᾶγμα! Ὁ Ματτίας, ἡ Αἰζα, ἡ μάνα Βαρβερίνα, ἡ κυρία Μίλλιαν, ὁ Ἄρθουρ, ὅλοι ἦσαν τῆς οἰκογενείας μου, καὶ πατὴρ μου ἦτον ὁ Βιτάλης, εἶχεν ἀναστηθῆ, καὶ ἦτον πλουσιώτατος. Ἐπὶ τοῦ χωρισμοῦ μας εἶχεν ἀνεύρει τὸν Ζερβίνον καὶ τὸν Δόλφην, καὶ οἱ λύκοι δὲν τοὺς εἶχον φάγει, ὡς ἐνομιζόμεν.

Δὲν ὑπάρχει, νομίζω, ἄνθρωπος ὅστις νὰ μὴ εἶχε τοιαύτας ὀπτασίας, καθ' ὃς ἐν ὀλίγῳ διαστήματι χρόνου ζῆ τις ἔτη ὀλόκληρα, καὶ διατρέχει ἀπεράντους ἐκτάσεις, καὶ καθεὶς ἠξεῦρει πόσον, ὅταν ἐξυπνήσῃ, διατρηεὶ ζωνηράς καὶ ἰσχυρὰς τοῦ ὕπνου τὰς ἐντυπώσεις.

Ἐξυπνήσας, εἶδον ὅλους ἐκείνους περὶ ὧν κοιμώμενος εἶχον ὄνειρευθῆ, ὡς ἂν εἶχον μετ' αὐτῶν παρέλθει τὴν ἐσπέραν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι μοι ἦτον ἀδύνατον ν' ἀποκοιμηθῶ πάλιν.

Βηθημὸν ὅμως ἐξησθῆνησαν αἱ ἐντυπώσεις τῆς ὀπτασίας, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν κατέλαβε τὸ πνεῦμά μου ἡ πραγματικότης, καὶ αὐτὴ ἔτι μᾶλλον μὲ διετρήει ἐξυπνον.

Ἡ οἰκογένειά μου μ' ἐζήτει, ἀλλ' ἵνα τὴν εὔρω ἔπρεπε ν' ἀποταθῶ εἰς τὸν Βαρβερίνον.

Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἤκει ὅπως ἀμαυρώσῃ τὴν χαράν μου· ἤθελον νὰ μὴ ἦτον ὁ Βαρβερίνος ἀναμειγμένος εἰς τὴν εὐτυχίαν μου. Δὲν εἶχον λησμονήσει τί εἶπεν εἰς τὸν Βιτάλην ὅταν μ' ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν, καὶ τὰς λέξεις του ποσάκις τὰς ἐπανέλαβον εἰς ἑμαυτόν. «Θὰ ἔχη ὠφελήματα ὅστις ἀναθρέψῃ αὐτὸ τὸ παιδίον. Ἄν δὲν εἶχον αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, ποτὲ δὲν θὰ τὸ ἀνελάβον». Τοῦτο ἔκτοτε εἶχεν ὑποθρέψει τὴν ἀντιπαθείαν μου κατὰ τοῦ Βαρβερίνου.

Δὲν μὲ εἶχεν ἀναλάβει ἐκ τῆς ὁδοῦ ὁ Βαρβε-